выражэння, якія і прыводзяць да выразнага дакладнага вербальнага афармлення адпаведных паведамленняў. Дзелавыя лісты, дакументы выглядаюць пераканаўчымі і заслугоўваюць больш даверу, калі яны адпавядаюць нормам службовага этыкету, выражаюць інтарэсы не пэўнай асобы, а арганізацыі, установы, фірмы. У дзелавых пісьмах не павінна быць збыткоўнай фамільярнасці, зварот да адрасата павінен змяшчаць найбольш важныя сацыяльныя і прафесійныя характарыстыкі аўтара (прафесар, дэкан, рэктар, доктар і г. д.). Важным кампанентам дзелавога пісьма можа служыць постскрыптум з надзеямі, пажаданнямі, дадатнымі зваротамі адрасанта.

УДК 811.161.3'35

Студ. Аўсянікава А.,
ст. выкл Лебедзева С.В.
УА «ВДТУ»

НОВАЕ Ў БЕЛАРУСКАЙ АРФАГРАФІІ

Беларуская мова – дзяржаўная мова нашай краіны і мова тытульнай нацыі – адыгрывае выключна важную ролю ў жыцці сучаснага беларускага грамадства. Унармаванасць дзяржаўнай мовы, захаванне адзінства арфаграфічных нормаў пісьмовай мовы забяспечваюць стабільнасць у сферы моўнай камунікацыі і маюць важнае дзяржаўнае і палітычнае значэнне. Адлюстроўваючы асаблівасці і заканамернасці мовы, правапіс не можа працяглы час заставацца нязменным. Бесперапыннае развіццё і ўдасканаленне мовы выяўляецца ў зменах фанетычнага, марфалагічнага і сінтаксічнга характару, абнаўленні лексічнага складу, што выклікае неабходнасць удакладняць правапіс, прыводзіць яго ў адпаведнасць з сучаснай моўнай практыкай. Беларускі правапіс асабліва адчувальны да гэтых змен у мове, і таму ён павінен перыядычна ўдасканальвацца. Прыняты 23 ліпеня 2008 года Закон Рэспублікі Беларусь «Аб правілах беларускай арфаграфіі і пунктуацыі» зацвярджае новую рэдакцыю існуючых «Правіл беларускай арфаграфіі і пунктуацыі», якая ўступае ў дзеянне з 1 верасня 2010 года. Новая рэдакцыя Правіл – яшчэ адзін крок у бок збліжэння пісьмовай мовы з беларускім вымаўленнем, яна больш дасканалая і практычна больш зручная ў параўнанні са зводам правіл, выдадзеных у 1959 годзе, якімі карысталіся да гэтага часу. Супаставіўшы старыя і новыя арфаграфічныя законы, можна зрабіць выснову, што новыя правілы не разбураюць сістэму нацыянальнай арфаграфіі, якая складвалася стагоддзямі, а ўдасканальваюць яе, часткова ліквідуюць той дысбаланс, які быў выяўлены ў апошнія дзесяцігоддзі ў перыядычным друку і інтэрнэце.

УДК 343

Студ. Николаева С.Ф., Терещук И.С.,
ст. преп. Остапишина Л.О.
УО «ВГТУ»

КОРРУПЦИЯ. КОРРУПЦИЯ В БЕЛАРУСИ

Коррупция (от лат. corrumpere — «растлевать») — термин, обозначающий обычно использование должностным лицом своих властных полномочий и

доверенных ему прав в целях личной выгоды, противоречащее законодательству и моральным установкам. Наиболее часто термин применяется по отношению к бюрократическому аппарату и политической элите.

Коррупцию возможно классифицировать по многим критериям: по типам взаимодействующих субъектов (граждане и мелкие служащие, фирмы и чиновники, нация и политическое руководство); по типу выгоды (получение прибыли или уменьшение расходов); по направленности (внутренняя и внешняя); по способу взаимодействия субъектов, степени централизации, предсказуемости и т. д.

Причины коррупции:

1. Консервативность закона.
2. Невозможность всеохватывающего контроля.

Борьба с коррупцией:

Во-первых, можно ужесточить законы и их исполнение, тем самым повысив риск наказания.

Во-вторых, можно создать экономические механизмы, позволяющие должностным лицам увеличить свои доходы, не нарушая правила и законы.

В-третьих, можно усилить роль рынков и конкуренции, тем самым уменьшив размер потенциальной прибыли от коррупции.

УДК 347.627.2.023

Студ. Попова О.П., Осипова А.П., ст. преп. Остапишина Л.О.
УО «ВГТУ»

НАСИЛИЕ В СЕМЬЯХ

Стремление к насилию – удел слабых людей. Зачастую домашнее насилие маскируется мнимым семейным благополучием, нередко из-за нежелания жертв выносить сор из избы. С молчаливого согласия соседей, близких родственников в семьях за закрытыми дверями творится физический и психологический беспредел. Самый распространённый вид семейного насилия – издевательства мужа над женой. Однако, согласно статистике, каждая десятая жертва домашнего насилия в стране – мужчины. Особая тема – насилие над детьми. Ежегодно от побоев в семье страдают сотни несовершеннолетних. Постоянные ссоры, рукоприкладство родителей формируют жестокость и злобу в характере несовершеннолетних, служат питательной средой для их вовлечения в противоправное поведение. По результатам исследования Центра социологических и политических исследований БГУ четыре из пяти женщин в Беларуси в возрасте от 18 до 60 лет подвергаются психологическому насилию в семье. Подвергались избиению 6,5% мужчин и 11,3% женщин, принуждались к половой связи – 5,7% мужчин и 12,7% женщин. На учёте в органах внутренних дел республики состоит почти 3 тысячи таких «ячеек общества». В культуре белорусов насилие в семье – укоренившееся явление. Ежедневно милицейские сводки фиксируют около 200 сообщений о семейных скандалах. Экономический кризис только подогревает страсти. Решить эту проблему без активного участия государства едва ли получится.